

Morgonrodnad (sonett)

Nu rodnar himlen i sin fulla glans

då dagen vaknar ny i arla stund

måhända kan vi skönja det förbund

som slutit våra drömmar som i trans

Då bjuder dagen upp oss till sin dans

den väcker våra sinnen med sin blick

och den som inte frågar om han fick

får snart nog se sin sportsligt nya chans

ty ingen någonstans är mer kurant

än den som väckts av rodnadens nyans

vars penslar rosigt tecknat kinden sund

när gryningljuset målar i briljans

står det helt klart, nu sällsamt så frappant

att sömnen bygger morgonstundens grund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten